

Väljaandja:
Akti liik:
Teksti liik:
Avaldamismärge:

Riigikogu
seadus
algtekst
RT I 2002, 42, 266

Pagulaste seaduse muutmise seadus

Vastu võetud 08.05.2002

Välja kuulutatud
Vabariigi Presidendi 20. mai 2002. a otsusega nr 164

§ 1. Pagulaste seaduses(RT I 1997, 19, 306; 1999, 18, 301; 25, 365; 2001, 16, 68) tehakse järgmised muudatused:

1)paragrahvi 10 lõige 5 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (5) Vastuvõtukeskus korraldab taotlejale vastavalt vajadusele toetusena:

- 1) majutamise taotluse läbivaatamise ja pagulasseisundi tuvastamise ajal;
- 2) vastuvõtukeskuses elava taotleja ja käesoleva seaduse § 9¹lõike 2 punkti 3 alusel väljaspool vastuvõtukeskust elava taotleja varustamise toiduainetega või toitlustamise, varustamise esmavajalike riietus- ja muude tarbeesemete ning hügieenivahenditega ja rahaga hädapärasteks pisikulutusteks § 10²lõikes 5 toodud määras;
- 3) vältimatu abi ja tervisekontrolli;
- 4) hädavajalikud tõlketeenused ja eesti keele õpetamise;
- 5) informeerimise tema õigustest ja kohustustest;
- 6) muude esmavajalike teenuste osutamise.»

2)seadust täiendatakse §-ga 10²järgmises sõnastuses:

«§ 10².Rahaline toetus ja selle määrad

- (1) Taotleja soovil võib § 10 lõike 5 punktis 2 toodud vastuvõtukeskuse poolt pakutavad teenused, välja arvatud varustamine esmavajalike riietus- ja muude tarbeesemetega, asendada rahalise toetusega käesoleva paragrahvi lõigetes 3 ja 4 toodud määras.
- (2) Väljaspool vastuvõtukeskust § 9¹lõike 2 punktide 1 ja 2 alusel elavale taotlejale ei maksta rahalist toetust ega võimaldata § 10 lõike 5 punktide 1 ja 2 alusel vastuvõtukeskuse poolt pakutavaid teenuseid.
- (3) Taotlejale makstav rahaline toetus on võrdne kehtiva minimaalsetest tarbimiskulutustest lähtuva toimetulekupiiriga.
- (4) Perekonna teise ja iga järgneva liikme toetuse suurus on 80 protsenti perekonna esimese liikme toetuse suuruselt. Toetust makstakse üksnes taotlejatest perekonnaliikmetele.
- (5) Vastuvõtukeskuses elavale taotlejale makstav toetus hädapärasteks pisikulutusteks moodustab 10 protsenti käesoleva paragrahvi lõikes 3 toodud määrast.»

3)paragrahv 13 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (1) Välismaalane, kellele on antud varjupaik, võib vastuvõtukeskuses viibida kuni kohalikku omavalitsusüksusesse elama asumiseni.

(2) Sotsiaalministeerium korraldab kokkuleppel kohalike omavalitsustega pagulaste asumise kohalikesse omavalitsusüksustesse, arvestades pagulaste terviseseisundit, sugulaste ja hõimlaste elukohta ning pidades silmas töötamis- ja elamisvõimalusi ning pagulaste proportsionaalset jaotumist kohalike omavalitsusüksuste vahel. Pagulane võib osaleda talle sobiva kohaliku omavalitsusüksuse otsimisel.

(3) Sotsiaalministeerium korraldab pagulase kohalikku omavalitsusüksusesse asumise nelja kuu jooksul, alates taotlejale varjupaiga andmise päevast. Tähtaja jooksul kohalike omavalitsusüksustega kokkuleppele mitte jõudmisel korraldab käesoleva paragrahvi lõikes 4 toodud teenuste osutamist pagulasele Sotsiaalministeerium.

(4) Pagulase vastuvõtmist korraldab kohalik omavalitsus ja osutab vajaduse korral pagulasele kaasabi:

- 1) elukoha leidmisel;
- 2) sotsiaal- ja tervishoiuteenuste saamisel;
- 3) tõlketeenuse ja eesti keele õppimise korraldamisel;
- 4) oma õiguste ja kohustuste kohta teabe saamisel;
- 5) muude küsimuste lahendamisel.

(5) Pagulase kohalikku omavalitsusüksusesse elama asumisel tekkivad kulud kaetakse riigieelarvest Vabariigi Valitsuse poolt kehtestatud tingimustel ja korras.

(6) Pagulane, kes ei soovi elama asuda kohalikku omavalitsusüksusesse, kus ollakse tema vastuvõtmiseks valmis, peab ise otsima elukoha ja kandma sellega seotud kulud. Pagulasele võimaldatakse majutus vastuvõtukeskuses kahe kuu vältel pärast keeldumist.»

4)paragrahvi 14:

- 1) lõikes 1 asendatakse sõna «lastetoetust» sõnaga «peretoetusi»;
- 2) lõige 4 sõnastatakse järgmiselt:

« (4) Füüsiline või juriidiline isik võib osaleda pagulase vastuvõtmisel ja tema toetamisel, andes majanduslikku või muud abi. Abiandmist koordineerib kohalik omavalitsus, käesoleva seaduse § 13 lõikes 3 sätestatud juhtudel Sotsiaalministeerium.»

§ 2. Seaduse jõustumine

Käesolev seadus jõustub 2003. aasta 1. jaanuaril.

Riigikogu esimees Toomas SAVI